

TEKSTI: ERJA LAAKKONEN
 KUVA: SUSANNA MIKKONEN

”Työelämän monimuotoistuminen korostaa elinikäistä oppimista”

Tamperelaistutkija Laura Pylväs selvittää, miten asiantuntijuus kehittyy työyhteisössä.

MINUSTA TULI TUTKIJA, sillä graduohjaajani kannusti minua hakeutumaan jatko-opintoihin. Valmistuttuani työllistyin tutkimusprojektiin, jossa pääsin tutustumaan laajemmin tutkijan työhön, erityisesti ammattikasvatuksen aihealueisiin. Kun sain varmuutta tutkimuksen tekemiseen, huomasi nauttivani mielenkiintoisten aiheiden parissa vietetyistä tunteista. Tutkijan työ on sopivan itsenäistä ja samalla ajatusten jakamista erilaisissa yhteisöissä.

JOS EN TUTKISI, toimisin mitä todennäköisimmin korkeakoulukentällä kansainvälisten asioiden parissa, missä aloitinkin työt tuoreena maisterina. Myös opinto-ohjaus on aina kiinnostanut. Molemmat työkentät sivuavat tutkimusaiheitani, joten varmasti viihtyisin näissä tehtävissä.

AIKUISKASVATUSTIEDETTÄ TARVITAAN yhteiskunnassa, koska tarvitsemme tietoa ja ymmärrystä yksilön kasvusta koko elämänkaaren ajalta. Työelämän monimuotoistuminen korostaa elinikäistä oppimista, mikä on muuttanut erityisesti aikuisiän

”Tutkijan työssä on sopivasti sekä itsenäisyyttä että ajatusten jakamista erilaisissa yhteisöissä”, työelämää perkaava Laura Pylväs sanoo.

toimintaympäristöjä. Kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin edistämiseksi tarvitsemme tutkimusta niin yksilöiden kuin ryhmienkin kohtaamisista erilaisissa ympäristöissä. Tutkijalla on lisäksi yhteiskunnallinen vastuu arvioida ja edistää tutkimustulostensa välillistä tai välitöntä vaikuttavuutta.

PARAIKAA TUTKIN asiantuntijuuden kehittymistä ammatillisessa koulutuksessa. Siihen kuuluu olennaisena osana työpaikalla tapahtuva oppiminen, mikä tarkoittaa opiskelua koulutuksen ja työelämän rajapinnoilla. Pehdyn oppimisen säätelyyn ja ohjaamiseen liittyviin tekijöihin työelämäyhteistyön näkökulmasta: Miten työpaikoilla opitaan? Mikä motivoi oppimaan? Miten oppimista arvioidaan?

Alakohtaisen osaamisen lisäksi ammatin oppiminen ja osaamisen ylläpitäminen edellyttävät yksilöltä valmiuksia säädellä omaa oppimistaan niin koulutuksen aikana kuin myöhemmin työelämässä. Opiskelijoilla on kuitenkin lähtökohtaisesti erilaiset opiskeluvälit ammatilliseen koulutukseen tullessaan. Väitöstutkimukseni perusteella tämä aiheuttaa erityisesti haasteita työpaikalla tapahtuvassa koulutuksessa; työpaikoilla on vain rajallisesti aikaa, resursseja ja osaamista panostaa oppimistilanteisiin. Tutkimusta varten on haastateltu sekä opiskelijoita että oppilaitoksen ja työpaikan edustajia.

KUN EN TUTKI, rentoudun ulkoillen tai kahviloissa tunnelmoiden. Harrastan laulua ja pianonsoittoa, ja käyn konserteissa. Viime vuosina olen aktivoitunut myös musiikin tekijänä. Säveltämäni musiikki sijoittuu folk ja popin genreen, mutta myös lastenlaulut ovat lähellä sydäntäni. Sävellyskilpailuiden kautta olen muutaman kappaleen levyttänytkin lastenlaululevyille.

Verkostoni

CharVEL/LEAD-tutkimusryhmässä yhteinen kiinnostuksen kohteemme on asiantuntijuuden kehittyminen ammatillisen koulutuksen ja korkeakoulutuksen konteksteissa. Toimimme yhteistyössä kotimaisten ja kansainvälisten tutkijakollegoiden kanssa erityisesti yhteisten tutkimushankkeiden tiimoilta, kuten Taidot Työhön -hankkeessa, jota rahoittaa Suomen Akatemian strategisen tutkimuksen neuvosto.

Ammatillisen koulutuksen toimijat, kuten Tampereen seudun ammattiopiston Tredu, jonka kanssa teen yhteistyötä NeMo-tutkimushankkeessa.

Ammatillisen koulutuksen tutkimusseura OTTU, joka toimii ammattikasvatuksesta ja ammatillisesta koulutuksesta kiinnostuneiden asiantuntijoiden ammatillisen kasvun ja tiedonvälityksen kanavana ja keskusteluforumina. Kuulun seuran hallitukseen.

Tutkijakollegat väitöskirjavuosisilta Tampereen kasvatustieteiden tiedekunnasta. Olemme jakaneet ammatillista tukea ja ystävystyneet.

Sarja vie aikuiskasvatuksen tutkijan arkeen ja verkostoihin. Sen tuottaa Aikuiskasvatuksen Tutkimusseura.